

**V BELTINCAJ
SO PÁ PLESALI
STR. 4**

**MEDIJSKI
TABOR
NA TV AS**

**V MURSKI
SOBOTI
STR. 6**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 5. avgusta 2010 ☼ Leto XX, št. 31

Zgodovina, kultura pa šport

Leto je tisti čas, gda vsakša ves, vsakši varaš – sploj pa tisti, steri bi rad s turizmom kaj zaslužo – šče kak največ tihincov, bole povedano gostov (vedég) privabiti. Dapa gnešnjim turistom ne dojde več, če si leko poglednejo kakšno lepo cerkev ali muzej, gnešnji turisti ščejo svoj dopust aktivno preživeti, ščejo doživeti vse več športni ali kulturni dogodkov. Zatok je po varašaj vse več festivalov, kulturni, zgodovinski dnevov.

Nej je ovak s tejm Varaš tō nej, v Monoštri organizirajo na konci juliuša že osmo leto Zgodovinske dneve/Történelmi napok, steri so povezani s cistercijanskimi barati, steri so 1183. leta prišli v Monošter, začnili zidati svojo cerkev pa klošter. Drugi dogodek, steroga se v tej dnevaj tō spaumnijo, je bitka prauti Törkom, stera je bila pri Monoštri (Slovenskoj vesi) 1. augustuša 1664. Törška soldačija, sodakov je bilau kauli 60 gezero, je pri Slovenskoj vesi stejla priti prejk Rabe, ka bi leko svojo paut nadaljevala prauti Beči. Dapa krščanska vojska - naj bi je bilau samo kauli 20 gezero - je Törke stavila. Ob dobri sodački strate-

En tau povorke, stero smo si leko ogledali v petek popodneva

Start glavnega teka izpred monoštrske cerkve

giji Montecuccolina njim je nébo tō pomagalo. 1. augustuša kauli 11. vöre je prej strašansko velki dež prišo, voda v Rabi se je zdignila, po brgaj Rabe je pa v momenti

do kolen blata gratala. Tak so Törki nej mogli ponucati svojo težko konjenico, spahine, ka je pa eške vekša baja bila, njini težki štūki so vse notri v blati ostali.

nejso bili povezani nej s cistercijanci, nej s Törki, dapa zanimali so dosti lidi. Razstava v gledališči je bila pravi unikat, nastop folklorne skupine Ungaresca si je tō dosta lidi poglednilo, če rejsan je naraji dež išo. V nedelo popodneva so se pa leko veselili tisti, steri radi poslušajo program pihalnih godb (fúvószene).

Ljubitelji športa so tō na vrsto prišli. Nogomet na mivki (homokfoci) v centri Varaša se je odvijo v vsej štiri dnevaj. Varašanci so se pa najbole razveselili rezultati domačina Žolta Kosara, steri je na Teki v spomin na monoštrsko bitko popravo rekord teka. 9,5 km dugo progo od varaške cerkve do križa v Maudincaj pa nazaj je preteko v menje kak pau vöri (29 min. 52 sec.). Stari rekord je popravo za dve sekundi. Na progo se je podalo kauli 220 tekačov, med njimi je bilau največ Vaugrov, dapa bili so Avstrijci, Slovenci pa Hrvatje tō.

Program Zgodovinski dnevov se je nej samo domanjim lidam vido, liki gostom tō, steri je bilau prejšnji keden dosta v Monoštri.

Marijana Sukič
Foto: Cs. Tóth

Letošnji zgodovinski dnevi so bili v organizaciji Kulturnoga društva Pannon kapu od 29. juliuša do 1. augustuša. Vsikši je najšo nika zasé. Tisti, steri ma rad svoj želaudec, je leko srednjeveško gesti sprobavo v četrtek večer na pojedini (lakoma) barata Gotthárda, sto rad gleda lepo staro gvantanje, si je leko željo spuno v petek popodneva, gda je bila povorka v srednjeveški kostümaj. Kak se je krščanska vojska bila s Törki, smo leko čüli pa malo vidli tō v soboto večer. Dosta takšni dopolnilni programov je tō bilau, steri istina ka

Vpremislek!

ČIGAV JE ŽUPNIK?

Sombotelški škof dr. András Veres je 20. junija med birmo na Gornjem Seniku uradno povedal, da bo s 1. avgustom edinega porabskega slovenskega duhovnika Ferenc Merklia premedil v župnijo Vasszécsey, v Porabje pa poslal župnika Tiborja Tótha. Dejanje se je že zgodilo, žalostna zadnja maša Ferenc Merklia je bila v nedeljo, 25. julija, skoraj natančno

ločitev iz Sombotela prišla čez noč, je nastajala več let, zato ni povezana s kadrovske premeditvami v murskosoboško škofiji na relaciji Lendava-Murska Sobota oziroma zagotovo ni posledica ravnanja dr. Petra Štumpfa.

Vsaj tri leta ako ne kaj več, je od večurnega pogovora na sombotelski škofiji, kjer sta predsednika krovnih organizacij Martin

blizu vernikom v teh cerkvah. Podobno je bilo tudi pri drugih cerkvenih obredih, od krsta, poroke do smrti/pogreba.

Premestitev Ferenc Merklia bližje Visoki teološki šoli, v kateri poučuje, vsekakor ne bi vzbudila tolikšne pozornosti, če bi imel naslednika-domačina z enakim znanjem dveh oziroma treh jezikov. Toda že več kot pol stoletja se porabski mladenič slovenske narodnosti ali znanja obeh jezikov in narečja ni odločil za študij teologije. Izven slovenskih krajev sta do upokojitve maševala dva porabska Slovenca Štefan Zavec in Štefan Šömenek. Vendar zdaj, ko se približujeta osmim desetletjem življenja, ni realno pričakovati, da bi se vrnila v Porabje.

Kaj in kako bo naprej, je težko reči. Verniki bodo lahko presodili, ali drži, kar je škof András Veres povedal za TV oddajo Slovenski utrinki: *»Tudi odslej bodo lahko molili v slovenskem jeziku, saj sem poslal takega župnika, ki je že bil v tej pokrajini in so ga ljudje sprejeli z velikim spoštovanjem.«*

Nikakor ne bi bilo narobe, če bi se murskosoboški in sombotelski škof dogovorila, da v Porabju mašuje in opravlja druge cerkvene obrede župnik iz Prekmurja. Kot med gradiščanskimi Hrvati v Železni županiji mašujejo gradiščanski duhovniki iz Avstrije. Toda tudi v tem primeru, čeprav gre za cerkev, je *hudič v podrobnostih*: enako kot na Madžarskem je v Sloveniji veliko pomanjkanje katoliških duhovnikov. Ob tem imam sicer še vedno v ušesih oceno državnega sekretarja za Slovence v sosednjih državah in po svetu prof. dr. Petra Venclja, ki je na pogovoru na Zvezi Slovencev o iskanju duhovnika za Porabje po smrti Janoša Kúharja dejal nekako takole – če koga zanima natančno, naj prelista stare izvode našega časnika, kjer sem o tem pisal – da bi Slovenija morala pokazati večjo

Slobaud od dušnoga pastira Ferenc Merklina

Náša zvesta bralka in začasna dopisnica Vera Gašpar je želela slobaud vzeti od gospauda Ferenc Merklia s pismom tó, šteroga objavljamo v naši novinaj.

Prečastiti dušni pastir, gospaud Ferenc Merkli!

Spaumnim se nazaj, kak lepau ste nas pozdravili pred desetimi lejtami, gda ste prišli k nam. Bojali ste se od nas, mi pa od vas, dapa brž smo se pomirili. Ravno tak vi tó, vej pa vsakši začetek je težki. Lejpi, duhovno bogato pripravljene obredi (szertartások) so sad vašoga dela. Lepau ste včili deco, dvornike ste znali navdušiti, voditi, ka so vas baugali. Vodili ste mlašeči pevski zborček, skrbeli ste za mladino, včili ste nas na pobožnost.

Pod vašim vodstvom pá mamo orgle, kantora, cerkvene pevce. Organizirali ste prauške, znauva je zaživela naša senička fara. Navadili smo se vaši lejpi, čedni pridig, pri vsakdanešnji mešaj ste vsigdar kaj pravli o svecaj ali mantrnikaj, steri so na tisti den meli svoj den. Lepau ste nam oznanjali evangelij, ga nam tomačili.

Nepričakovana novica, ka morate kraj od nas, je nas prizadelá (bántott). Dapa božji služabnik ste, vüpajmo, da de vam na hasek, kamakoli pridete. Iz srca se vam zahvalimo, da ste bili z nami deset lejt. Delili ste duševno bogastvo, znali ste nas pomiriti, v nevolaj, težavaj pomagati. Bog naj vam povrne. Ostanite vören dušni pastir, čuvajte vaše ovce kak ste jii dotegamau.

Prosim vas, gdekoli te, ne pozabite nas, Slovence, vašo rojstno krajino. Molite za nas, mi pa za vas. Naj vas vodi celjo življenje naša nebeška mati, Blajžena Devica Marija.

Vera Gašpar

Že proti koncu maše, posebno pa ob slovesu z verniki, Ferenc Merkli ni mogel prikriti žalosti ob odhodu z Gornjega Senika. Vsem se je zahvalil za pomoč in sodelovanje, tudi mladim, s katerimi je odlično sodeloval, in izrekel željo, naj se ohrani slovenska beseda tudi čez deset let, če se vrne v gornjeseniško cerkev

devet let po njegovi prvi maši v gornjeseniški cerkvi.

Za tiste, ki smo nekaj zadnjih let spremljali prepričevanje novega sombotelskega škofa dr. Andrása Veresa, naslednika Slovencev ne pretirano naklonjenega dr. Istvána Konkolya, da se naj Ferenc Merkli odloči za odhod iz Porabja, vest o premeditvi ni presenetila. Bolj bi bilo presenečenje, če bi škof na željo Slovencev spremenil svojo namero in župnika še nekaj let pustil na Gornjem Seniku. Hoteli ali ne, sprejeti moramo namreč, da škofi, ne glede v kateri državi ali politični ureditvi, ki je zdaj v Evropi skoraj poenotena, niso samo oznanjevalci Evangelija, marveč najmanj toliko tudi cerkveni politiki. Kajti če bi res bili zgolj vmesni člen med Bogom in Človekom, potlej takih in podobnih odločitev zagotovo ne bi sprejemali. Ampak, to zgolj mimogrede. Čeprav je od-

Ropoš in Jože Hirnök gospoda Andrása Veresa prepričevala in mu utemeljevala, zakaj mora na Gornjem Seniku ostati domači duhovnik, ki je enako večč madžarskega in slovenskega knjižnega jezika in narečja. Da je ob oznanjanju Evangelija zelo pomembno župnikovo poslanstvo pri ohranjanju jezika in kulture, pri nalogi, ki je v Porabju mnogo bolj izstopajoča, kot v nekaterih drugih manjšinskih okoljih na Madžarskem in tudi v Sloveniji. Rezultat tedanjega pogovora, o katerem smo pisali tudi v Porabju je bil, da župnik zaenkrat ostane oziroma je odločitev njegova. Škof je avgusta 2007 spremenil tudi cerkveno organiziranost Porabja, kjer je obmejni del postal enoten prostor, v katerem je na Gornjem in Dolnjem Seniku, Sakalovcih in Števanovcih maševal Ferenc Merkli: enkrat bolj drugič manj dvojezično, toda

pripravljenost in pomagati Slovencev v Porabju, kajti če najde duhovnika za Južno Ameriko, potlej bi ga še bolj morala poiskati in najti tudi za porabske Slovence. Ostalo je pri besedah uglednega profesorja, ki je imel velik posluš za manjšinske probleme in manjši vpliv na njihovo reševanje, vsaj v nekaterih primerih kot je Cerkev, zato je bil toliko bolj učinkovit pri gradnji Slovenskega kulturnega in informativnega centra. Tudi zdaj se je pokazalo podobno: za to naj škof spremeni odločitev, na katero je, po izjavi v *Slovenskih utrinkih*, sicer pristal tudi Ferenc Merkli, in župnika pusti v Porabju, so se zavzeli v narodnostnih organizacijah in prošnjo naslovili na cerkveno in posvetno oblast od Sombotela do Rima, a je kljub temu ostalo pri škofovem sklepu.

Sočasno s spremljanjem premeditve Ferenc Merklia sem bral o spremembah v vrhu škofije

v Železnem/Eisenstadtu v Avstriji. Dosedanjega, manjšinam na Gradiščanskem naklonjenega dr. Pavla Ibyja je nasledil gradiščanski Hrvat dr. Egidije Živković. Škofovske naloge bo prevzel septembra, komentator tednika *Hrvatske novine* pa poudarja, da je dr. Egidije Živković velika pridobitev za gradiščanske Hrvate, za Hrvate na Madžarskem in Slovaškem, od njega pričakujejo mnogo, in sicer *»tudi v versko političnem pogledu«*. Pred dr. Pavlom Ibyjem je škofijo v Železnem vodil dr. Štefan László, ravno tako gradiščanski Hrvat.

V naslovu sem (si) zastavil vprašanje, Čigav je župnik? Odgovor je lahko zapleten, če nanj ne želimo odgovoriti, in preprost, ako ne slepomišimo: duhovnik je in mora biti ob Bogu predan vernikom. Tisti, ki so vmes, so zgolj posredniki v hierarhiji Cerkev.

Ernest Ružič

Markaduška pa slankamenka

Vipavska dolina in Goriška Brda

Če poglednemo doj z brega Nanos, gledamo s kontinenta prauti maurdji, s hladnoga prauti toplomi, s šurkoga, divdjoga lesa prauti cvetaučomi tranki, s srejdne Evrope prauti Mediterani.

Pod bregaum se odpelamo doj z avtoceste pa se napauti-mo prauti taljanskoj grajnci.

V Goriški Brdaj so vesnice kak krepki gradi

Ta poštija, štera je gnes hitra cesta (autóút), je vsikder bila najbaukša paut iz srejdne Evrope prauti sövernoj Italiji. Pela prejk takzvane *Vipavske doline*, štera je dobila ime po svojoj reki. Na gauilo raven so zavolo vötra posadili drejve, šoferge pa morajo med pelanjom donk volan držati, vejpa krepka primorska burja fudi v krajini 42 dni na leto.

Prvi vekši varaš v dolini je *Vipava*, v šterom so pred štiridesetimi lejtami zozidali veuko vinsko zamanico, gde punijo najbolje erična bejla pa črna vina v krajini. Njino dobro poznano domanje vino je takzvani »zelen«. Ovak je varaš vsikdar važno funkcijo emo, v njem stogi več gradov. Nej daleč od mesta pa najdemo vretine reke Vipave, od šteri guči stara pripovejst, ka njina voda teče do Predjamskoga grada pri Postojni. Na tau so čednjaki tak gorprišli, ka so pofarbali vodau, štera je na drugom konci vöstekla. Zavolo dosta vretin zovéjo varaš »slovenske Benet-

ke« (szlovén Velence) tö.

Gospodarski pa kulturni center Vipavske doline je *Ajdovščina*. Stari varaš má vauske, krive ulice, rami so stisnjeni med indašnje stene. Rejč »ajd« zname-nüje »pogan«, tau kaže, ka so v stari rimski, poganski cajtaj že tam lidgé živeli. Njini varaš se je zvau Castra, ki je biu eden tau

duge-duge stene, s šterov so se Rimljani pred Germani branili. Pred gezero šeststau lejtami sta se blüzi varaša bila dva rimska casara, Teodozija pa Evgenij.

Za slovensko literaturo je najbole važen klaušter v malom varaši *Vipavski Križ*. Tam je v 17. stoletji pater Tobia Lionelli ali po našom Janez Svetokriški vküperzbrau predge v starom slovenskom geziki v peti knjigaj. Več kak dvestau predg je lejpi spomin na baročno rejč naši starcov.

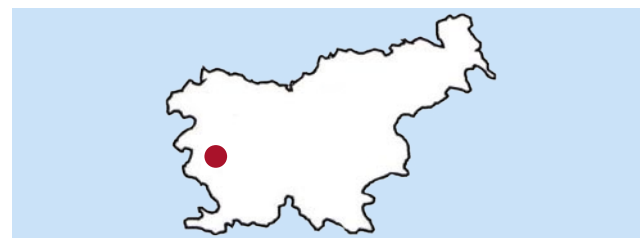
Na konci pauti nas čaka *Nova Gorica*, najmlajši slovenski varaš, šteroga so začnili zidati leta 1947. Te je »stara« Gorica ostala na taljanskoj strani grajnci. Krajina na jugoslovanskoj strani je nej pravoga centra mejla, tak je iz maloga varaša Solkan do gnes gratalo gospodarsko, kulturno pa šaulsko središče, Nova Gorica. Gda so varaš planerali, so steli napraviti »mesto cvejti«, zatok so vseposedik napravili parke, posadili drejve pa rauže. Radeča rauža je simbol varaša tö, srejdi šteroga je

že več deset lejt oprejtí mejni prehod v »Rožnoj dolini«. Prejk toga se gnesnaden v varaš pripela vsikder več Taljanov, ka bi sprobalo svojo srečo. V Italiji je kasino nej tak slobauden kak v Sloveniji, zatok odi prejk dosta sausedov špilat se. Če komi lagvo grata, gda trnok dosta penez zgibi, ga odpelajo v sausednji varaš Šempeter, gde so centralne špitale za cejlo söverno primorsko krajino.

Gda se iz slovenskoga »Las Vegasa« pelamo prauti krajini *Goriška Brda*, moramo pri Solkani oprvin prejk Soče titi. Če med tejm poglednemo malo na pravo, vidimo *železniški maust*, šteri je biu najvejši v Evropi pred stau lejtami, gda so ga zozidali. Leta 1985 so za avtone tö napravili maust, prejk njega pridemo na »sabotinsko poštijo«, štera pela iz Slovenije v Slovenijo, depa prejk Italije. Tak je tistoga ipa lüstvo iz Goriški Brd dobilo paut, po šteroj je brž v Novo Gorico prišlo, k tomi pa je nej pasoše nücalo.

Vseposedik s krajine kauli Nove Gorice se lepau vidi Marijina cerkev na sedemstau mejterov viskom bregej, na takzvanoj »*Svetoj Gori*«. Dosta prauškarov splezdi gor pejški, depa šoferge tö dosta švicajo po strmoj, krivoj poštiji. Cerkev so pred štiristau lejtami zozidali francišskani, šteri so bejžali iz Bosne, v preminaučom cajti pa so go dvakrat do zemlé porüšili. Gnešnje formo je dobila po prvoj bojni, od vrkaj se rejsan sploj lepau vidi kaulivrat po krajini.

Goriška Brda so ležala vsikder na grajnci, oprvin med indašnje Avstrijo pa Benetkami. Zatok so vse vesnice kak utrdbe (erödök), pa dosta gradov tö najdemo. Na srejdi vsikše vesnice je mali trg (tér), depa iže so tak vküper, ka je dostakrat več nej mesta bilau za cerkev. Domanji so vsikdar s kamla zidali, depa v krajini je takši kamen, šteri brž vrazmo spadne.

Gda je krajina po prvoj bojni pod Italijo prišla, so dobila njina vina krepko taljansko konkurenci. Zatok je dosta domanji odišlo delat v Meriko

z meki bregauv v krajini. Gestejo pa takša vina, štera majo posabno, špajsko menje: ševčica, cohovka, markaduška ali slankamenka. V Goriški Brdaj se je

S Svete Gore letijo molitve Nebeskoj Kralici

ali v rudnike na Francuskom. Ženske so slüžile po veuki taljanski varašaj ali v Egipti. Gda je v trideseti lejtaj Italija sodake v Afriko poslala, je moglo dosta mladi rukivat, zavolo toga so starejši ostali doma pa leko gazdüvali.

Po drugoj bojni je vekši tau Brd prišo k nauvoj Jugoslaviji, dosta Slovincov pa je ostalo z ov kraj grajnci. Lüstvo je melo pravico takzvanoga »optiranja«, se pravi, ka so se leko spakivali v Italijo. Deset procentov lidi se je zbdjalo komunizma pa se raj odlaučilo za svoj stari taljanski rosag. Šteri so ostali, pa ništerni tihinci tö, so tistoga ipa küpili male grünte, na šteraj so si zozidali rame. Zatok najdemo med zaprejtimi varaši s stisnjenimi ižami gnes že samotne gazdije po bregaj.

Grad Dobrovo v Brdaj so zozidali že v srejdnoj veki pa ga sledik porüšili. Kisnej so nauvoga zozidali v beneškom (velencei) stili, šteroga gnes dosta turistov gorpoiške. Dobrovo je center Goriški Brd, sploj od 50-i lejt, gda so tam postavili vinsko zamanico za 400 bagaunov vina. Tam eške gnes zbérajó sorte rebula, merlot in tokaj, štere daleč neséjo glas grauzdja

naraudo slovenski pesnik *Alojz Gradnik*, pred rojstnov ižov šteroga so v vesnici Medana duga lejta držali festival poezije in vina. Na programi je vsikši leko kostavo žma sladke kraple pa lejpi rejči.

Zvün grauzdja pauvajo v Brdaj drugi sad tö. S tejm so si pomagali v sprtolejtnom pa letnom cajti, gda so vino eške nej mogli odavati. Največ najdemo črešenj, ka je skoro vsikšo drugo drejvo, Taljani pa so v krajino pripelali breskev. V Brdaj so na priliko slive lüпали tö, ali kak pravijo »delali prunel«. Tau šego so venak prinesli Francuzi v krajino, ka francuski znamenüje »prunelle« divdjo slivo.

Ništerni »Brici«, kak se sami zovejo lidgé iz Goriški Brd, so ojdli delat v *cementarno Anhovo*, malo dale po reki Soči. Kauli té vesnice so našli takšo zemlau, štera je sploj dobra za cement, pa zozidali najvejšo fabriko v etom tali Slovenije. V zimi, gda vöter burja sčisti luft nad Brdi, se nad zelenimi bregami pokažejo viske plamine Julijski Alp. Trdo in meko – dve strani narave – kak dve strani človeka.

OD SLOVENIJE...

Lokalne volitve bodo 10. oktobra

Predsednik državnega zbora Pavel Gantar je za 10. oktober razpisal lokalne volitve. Poleg volitev občinskih svetnikov in županov bodo drugo nedeljo v oktobru tudi volitve v svete krajevnih, vaških in četrtinskih skupnosti, ki jih razpišejo župani. Od 9. avgusta dalje bo tako na upravnih enotah že mogoče podpisovati obrazce podpore kandidatom za župane in občinske svetnike, pa tudi za predstavnike pripadnikov romske, italijanske in madžarske narodne skupnosti v občinskih svetih. Hkrati bodo stranke lahko začele formalizirati svoje priprave na volitve, saj morajo nekatera dejanja opraviti v roku po razpisu volitev; sklicati morajo svoje organe in s tajnim glasovanjem izbrati kandidate. Do 26. avgusta morajo v skladu z zakonom o volilni in referendumski kampanji organizatorji volilne kampanje odpreti tudi posebne transakcijske račune za volilno kampanjo.

Izraelski predsednik in katarski emir obiskala Slovenijo

Na dvodnevem uradnem obisku v Sloveniji se je mudil izraelski predsednik Šimon Peres. Z gostiteljem, predsednikom republike Danilom Türkom, sta govorila predvsem o sodelovanju v znanosti in tehnologiji, ki sta v Izraelu izjemno visoko razviti. Predsednika sta govorila tudi o Bližnjem vzhodu, pri čemer je Türk izrazil željo, da bi bila prizadevanja za doseg miru uspešna. Spomnil je, da je dala Slovenija v teh naporih tudi svoj prispevek s projektom rehabilitacije otrok z območja Gaze. Za ta projekt se je Peres Türku zahvalil. Rehabilitacija otrok iz Gaze je bila sicer tudi tema pogovorov ob obisku katarskega emirja Hamada bin Kalifa al Tanija, ki je prav tako obiskal Slovenijo in je skupaj s Türkom tudi obiskal otroke iz Gaze na zdravljenju v rehabilitacijskem inštitutu Soča v Ljubljani. Ob obisku je Katar s Slovenijo sklenil sporazum o donaciji 100.000 evrov za nadaljevanje tega projekta.

V Beltincaj so pá plesali

Na 40. mednarodnem folklornom festivalu so prvič pripravili zamejski večer

V Beltincaj so že 40. pripravili mednarodni folklorni festival. Zanimivo je, ka se je njegva zgodovina začela pisati 1970. leta, gda sta si po proslavljanji 30-letnice folklorne skupine v domanjor restavraciji Zvezda vküp sela Milica Šadl pa Boris Žalig in se zgučala, ka pripravijo mednarodni festival folkloristov. Že leto po tem so pripravili prvo mednarodno srečanje folk-

V tom leti je sploy nika nauvoga bilau tau, ka so v Betincaj, pod pokroviteljstvom ministra za Slovence v zamejstvi in po svejti dr. Boštjana Žekša pripravili večer, šteromi so imé dali *Onkraj meje*. Tak so se v kulturnom daumi, kama so zavolo dežja preselili prireditev, ob seničkih plesalcih notpokazali eške ljudski pevci iz največše porabske vesnice, pouleg

Gorenjesenička folkora ma dosta mladi plesalcev

lornih skupin, na šterom so pouleg plesalcev iz Markovca pri Ptuji, Maribora in domanjoga društva na asfaltejranom igrišči v parki zaplesali gostje iz Lentija na Vogrskom in hrvaškoga Nedelišča. Do letošnjoga leta je v Beltincaj na odri, šteri zdaj že skoron 30 lejt ma prepoznavno sceno, imitacijo prekmurskoga cimpranoga rama, notpokazalo 85 slovenskih in 61 skupin iz drugih rosagov, pouleg toga pa 11 zamejskih skupin, med njimi so bili iz Porabja najprlej sakalovski plesalci (od 1972 do 1986), za njimi pa so začnili oditi gornjeseniški, šteri so se z mladov ekipov uspešno notpokazali letos tó.

njih pa eške: tržaška FS in ženska pevska skupina Stuledi iz Trsta, ženska vokalna skupina iz Škocjana in moška skupina Bene iz Suhe, obej z avstrijske Koroske, in folklorne skupine: Naklo, COF iz Ljubljane in Zagreb-Markovac, štere so vse zaplejsale plese narodnih manjšin. Nedelsko glavno prireditev, štera je ime mejla *Le plesat me pelji*, je tudi malo zmauto dež, dapa lekar so plesalci razgnali oblake in tak so se v prvom tali slovenske državne revije folklornih skupin na velkom odri v parki pouleg domanjih folkloristov iz KUD Beltinci predstavile eške skupine iz Rogaške Slatine, Kopra, Pišec, Skomarja, Stoperc,

Bili smo v Beltincaj

Od 22. do 25. juliša so v Beltincaj organizirali 40. mednarodni folklorni festival.

Sobotni večer je biu namenjeni Slovencom, steri živémo zvüna Slovenije. Nejsa se nutpokazale samo folklorne skupine, liki ljudski pevci tó. Iz Porabja sta bili tau Folklorna skupina pa ljudski pevci ZS z Gorenjoga Senika. Ljudski pevci smo ejk-

Gorenjesenički ljudski pevci na odri

stra veseli bili, gda nas je po telefoni pozvau profesor Mirko Ramovž.

Sobotno vrejmen je nej nagodilo nej nastopajočim, nej publikli. V šestoj vöri je eške tak bilau, ka de program venej na prostom, dapa zavolo slaboga vrejmena smo se mogli preseliti v dvorano, gde se je v osmoj vöri začno nastop. Gor je stauipilo edenajset skupin, pet pevski pa šest folklorni skupin. Senički ljudski pevci smo bili štrti na vrsti, naši folkloristi pa sedmi. Med folkloristi, meli so osem parov, je dosta mladi, nauvi pojbov pa dejkel, ništerni so zdaj prvič bili na odri. Gda smo probo meli so eške meli malo treme (lámpaláz), dapa nastop se njim je posrečo.

Po nastopi smo se tó veselo meli, po večerji so ništerni celau zaplesali. Beltinčarom gratulejramo za visoki jubilej pa se zahvalimo za pozvanje.

Vera Gašpar

Dragatuša, Tolmina in veterani ŽKUD Tine Rožanc, zraven nji pa eške gostje iz Hrvaške in Vojvodine.

V Beltincaj so na posebnom večeri pauleg predstavnikov madžarske manjšine iz Vojvodine, skupine Cirkalom iz Bačke Topole na oder stauipili tudi člani baskovske folklorne skupine Arkaitz Anorgako Dantzariak, šteri so ekstra navdušili publiko, štero so ob konci nastopa tudi povabili k skupnomi plesi. Zanimivo je tudi tau bilau, ka so ponosni Baski nej škeli na oder stauipiti prlej kak so špansko zastavo vöminili z njino. Dosta gledalcev si je prišlo poglednot tudi etno

večer, gde so se Marko bandi na odri pridružile eške: vokalna skupina Srake, prekmurska pevca Regina in Vlado Poredoš, pa tudi glasbena skupina cimbalista Adama Bicskeyja.

Ob jubileji so organizatorji, Kulturno-umetniško društvo Beltinci, v gradi pripravili eške razstavo stari kejpov, priznanj, značk pa vsega drügoga, ka je povezano s festivalom. Ob konci pa so obečali, ka do se drügo leto pa probali spaumniti kaj nauvoga, ob tom pa do ostali pri tradiciji in skrbi za ohranjanje ljudskoga izročila.

Silva Eöry

Naša »gospodična«

Dostokrat se čemerimo, gda nam divjačina na njivi podjej kukarco, repo ali ka ranč posajeno mamo. Pa tau je od leta do leta uše, zato ka se vsigdar menje njiv dela, etak je te kvar tō vekši, ka ednoma pavra divjačina napravi. Tašoga reda je vse tasprkunemo pa zmišlavamo, ka bi delali z njimi, če bi je leko v roké dobili. Gda je pa zgrabimo, te se pa nam itak smilijo, kak se je tau v Andovci zgaudio pri *Bödraški Margiti*, štera edno malo srnau ma doma.

• *Tetica Margit, kak je k vam prišla ta mala srna?*

»Tau malo srnau je eden števnanovski moški najšo, šteri je pri nas delo, gda smo bejlili pa vse delali. Eden večer je ušo domau pa vido, ka ta mala srna sama bila tam v travi, brezi materé. Drugi den, gda je pá ušo domau, je ešče itak tam bila. Te je že vedo, ka je brezi materé ostala, pa ka dugo sama več nede živela. V roke go je vzejo pa sé k nam go je prineso. Na dveri stano pa nutra na dvera kričo mena. 'Tetica Margit, prineso sem vam Bogico.' Dja sem najprvin ranč nej vedla, ka vraga je mena prineso, samo te gda sem ma v rokej zaglednila srnau. Vse vküpzmočena, stepena pa mokra bila, zato ka je dež ušo. Tak mala je bila, ka v prgiški sem go držala. Stare brisače sem naprejvzela pa sem go nutrapovala, tak sem go te k reglini djala, aj posene. Gda se je malo segrela pa k sebi prišla, te je pa lačna bila. Ka mo ji zdaj polago, mi je včas napamet prišlo, vej pa ešče ranč cuclina nejmamo doma, ka bi leko mlejko cecala. Te mi je napamet prišlo, ka mamoma injekcio, iglo, pa te v tisto sem mlejko gorapotegnila. Tau sem ji v gaubec djala pa te tak sem go napajala. Eden čas je tau tak šlau, potistim pa že sama začnila piti. Dva tjedna vsakše tri vöre go je krmiti trebela, ešče vnoči tü. Tau je nej bilau malo delo. Več kak eden teden je tōj v tōjnji bila v ed-

noj škatli. Gda je že malo k sebi prišla, te smo go že vōdjali v štaló.«

• *Gda je tau bilau, ka so vam srnau sé prinesli?*

»2. juniuša je sé prineso k mena srnau, dapa sprvoga je tak bilau, ka de go odneso tisti, steri go je prineso. Dapa

Bödraški Margit z malo srno

te je itak pri nas ostala, zato ka tam niši lagvi psauvdje djestejo. Es poslušaj, dja sem že stara gratala, dapa tašo malo srnau sem ešče tak skrak nej vidla. Vsakša mala stvar je lejpa, dočas je ešče mala. Dočas ka de se kaulak kuče zdržavala, aj baude, gda pa gorazraste, te de pa leko nazaj v gauštjo ušla, če de stejla. Mi go nemo silili, aj pri nas ostane. Djararom smo prajli, tak ka vejo, ka mamoma malo srnau, tau mo pa te že vidli, kak dugo ostane.«

• *Ka ji zdaj polagate?*

»Zazranka ona samo mlejko prosi, nika drugo nej. Potistim vanej za menov odi po njivi pa po ograda, pa tau, tisto, ka se njej vidi, malo grzé. Vidiš, zdaj se ji djaboka zrejzala, tau tō pomalek tazgrzé.«

• *Dosta brige pa dela ste meli zato s tau srnau, nej?*

»Vejš, pet mlajšov bi leko gorazrano. Dapa nika ne škau-

di, mi se ji sploj fejest veselimo, lüstvo pa aj samo guči, ka šké. Tau je divdjo, dapa itak tak razmejna, kak če bi domanjo bilau. Dostokrat je tak, ka ranč samo gučati ne vej. Cejli den odi za menov kak eden pes, kama koli dem.«

• *Vi tü mate psauve, nika ji ne dejejo?*

»Kak bi go bantivali, vej pa srna s psauimi vtjüper spi. Če kama dem, te go vudne v škednji mam, nej ka bi go kakšni drugi pes bantivo, pa večer kauli desete vöre go v štaló zaprem, pa te do zazranka je mir.«

• *Srna ma kakšni glas ali vsigdar je tima?*

»Vejš kak vej djaukati pa prositi, gda je lačna? Malo dejte ne djauče tak. Istino, tau je bola samo te bilau, gda je samo mlejko djejla. Zdaj že nej tak, zato ka že sama si najde, če je lačna. Vnoči pa v štali ma senau, daro, krüj, pa tisto tam parbejra.«

• *Ka ma najbola rada?*

»Pa vejš, ka samo mlejko, na den eden liter spidje. Djarardje so prajli, ka mala srna devet mejsecov odi za materdjov, pa te vejn dočas ešče itak ceca. Zdaj že mlejko ne segrevamo, zato ka mrzlo že tü spidje naša gospodična.«

• *Zdaj že zato spozna vas.*

»Gda je tü v Andovci slovenski den bijo, te me je deklčina zvala pa prajla, ka od njé ne vzeme djesti. Gda sem domau prišla, te je pa tak djejla, ka se je skur nej morila. Tak sem prajla deklčini, ka več se mora spravlati z njauv, ka de ovak vsigdar samo za menov ojdla. Tau je vejn zato, ka dja sem go hranila, gda je tak mala bila.«

• *Že vej leteti?*

»Ešče kak! Gda na njau pride, te mejter visiko skače, pa če je mogauče, te nutra v grmauvdje skauči pa tam se skrije. Tau bi ešče mogo videti, kak se špila z mački, gda je vōpočinjena. Če je trüdna, te tak nej, te bola samo spi.«

• *Zdaj ka že narod zna, ka mate edno malo srnau, pridejo go kaj gledat?*

»Vejš tjelko mlajšov je odlo že pri nas, steri so srnau gledali? Ranč taprajti ne vejn. Dapa ranč tak go starejši tü poglednejo. Kak sem že prajla, dja sem že stara, dapa človek rejdko vidi paulak tašo malo srnau, sploj pa tak, ka go ešče leko pošlataš.«

• *Ka mislite, kak dugo ostane pri vas?*

»Farenčkin Ani je tau prajla, ka pri nijj je dve leti bila, pa potistim je odišla. Tau je baja, ka taša srna, stera pri rami gorazraste, tista se ne bodji od psauv, če pa odide, te go pa psauvdje naletja raztrgajo. Ne vejn, dočas baude, dočas mo se ji veselili pa mo go radi meli, če pa odide, te pa aj de z baugom.«

Karči Holec

Zveza Slovencev na Madžarskem | Novice | Programi, prireditve

Zveza Slovencev na Madžarskem
Magyarországi Szlovének Szövetsége

Zveza Slovencev na Madžarskem

Gardonyijeva 1
9970 Monošter/Szentgotthárd
Telefon: 00 36 94 380 208
00 36 94 552 596
E-pošta: info@zveza.hu

zveza.hu

... DO MADŽARSKE

Nov gospodarski program

Premier Viktor Orbán je prejšnji teden javnost seznanil z novim gospodarskim programom države, ki ga poznamo tudi kot drugi Széchenyijev program. (Prvi Széchenyijev program je potekal pod prejšnjo Fideszovo vlado med letoma 1998–2002.) Osnovni cilj programa je, da bi se v naslednjih desetih letih na Madžarskem ustvarilo milijon novih delovnih mest, s čimer bi dobili milijon novih davkoplačevalcev. Koncept načrtuje prihodnost države do leta 2030, ko naj bi Madžarska dosegla višjo gospodarsko razvitost, kot je povprečje unije. Po mnenju ministra za nacionalni razvoj Tamása Fellegija je novi gospodarski program osredotočen na majhna in srednje velika podjetja, ki naj bi dobila najmanj 50 odstotkov vseh razvojnih virov. Do zdaj so dobivala le kakih deset odstotkov razpoložljivih virov. Novi gospodarski program ima naslednje prioritete: razvoj zdravstvene industrije (»Zdravilna Madžarska«), razvoj okolju prijazne industrije (»Obnovljiva Madžarska«), razvoj podjetništva, stanovanjski program, znanost in inovacije, zaposlovanje in promet ter tranzitno gospodarstvo. Opozicijski socialisti so mnenja, da Fidesz do jesenskih lokalnih volitev noče objaviti svojega pravega gospodarskega programa, kajti ta program – po njihovem – ne vsebuje nobenih konkretnih predlogov. Desničarska opozicijska stranka Jobbik je načrte ocenila kot spodbudne, strinjala se je z oceno, da je bil zadnji uspešen program za razvoj gospodarstva prvi Széchenyijev program. Opozicijska stranka LMP meni, da je gospodarski koncept napačen, v njem pogrešajo vse tiste elemente, zaradi katerih bi ga lahko imenovali »zelen«, okolju prijazen.

Medijski tabor na TV AS v Murski Soboti

Dijaki, ki jih zanimajo mediji, so imeli možnost, da so se udeležili medijskega tabora na TVAS v Murski Soboti. Udeleženci so prišli iz monoštrske in ljutomerske gimnazije.

Od 19. do 23. julija je potekal medijski tabor na TV AS. Organiziran je bil v okviru projekta Mura-Raba TV, operativnega programa Slovenija-Madžarska, na katerem so sodelovale dijakinje iz Porabja ter dijakinje in dijaki iz Ljutomer. Teden, ki so ga dijaki preživeli skupaj, je bil namenjen spoznavanju skrivnosti medijev. Sodelavci televizije AS so nam pokazali osnovno

veli v kopališču v Radencih, kjer smo zelo uživali. V sredo nas je obiskal državni sekretar dr. Boris Jesih, nato smo si šli ogledat predajo obnovljenega mostu med Gornjo Radgono in Bad Radkersburgom. Tam smo posneli tudi prispevek, potem pa smo si ogledali še grad pri Gradu na Goričkem. V četrtek smo obiskali studio Radia Murski val in pisarne

Dijaki in sodelavci TV AS

delo s kamero in novinarsko delo, da bi tudi sami bolje spoznali, kako poteka delo na televiziji, saj človek nikoli ne ve, kam ga bo pot v življenju popeljala.

Prvi dan smo se okrog devetih zbrali v prostorih TV AS, kjer nas je pozdravil vodja projekta Simon Balažic. Po kratki predstavitvi in ogledu televizijske hiše nas je čakalo delo. Razdelili smo se na več skupin ter spoznavali novinarstvo, montažo, snemanje in drugo. Naš prvi večer smo preživeli v Maximusu, kamor smo po večerji šli igrat bowling.

V torek so nas zopet čakale delavnice. Na terenu v mestu smo posneli več anket. Popoldne smo si ogledali Babičev mlin in postopek mletja moka. Preostali del dneva smo preži-

časopisa Vestnik. Po ogledu smo se vrnili k delavnicam, ker nas je čakalo še veliko nedokončanih prispevkov. Popoldne smo preživeli v kopališču hotela Vivat.

V petek smo dokončali naše prispevke in si ogledali delo celotnega tedna. Naš zaključni del tabora je bil zelo zanimiv, saj smo bili na raftanju od Kroga do Ižakovca. Občutek je bil zelo dober, čeprav nas je bilo malo strah. Tabor smo končali v sproščenem vzdušju s piknikom pred zgradbo televizije.

Ker pa je vsega lepega enkrat konec, smo se zvečer poslovili. V upanju, da bomo imeli prihodnje leto še možnost za srečanje, to ni bilo ravno težko.

Nazadnje bi se radi zahvalili vsem, ki so nam omogočili ta-

bor, posebej pa AS-ovcem, saj so nas naučili veliko zanimivega, prisluhli našim vprašanjem in nam z veseljem pomagali. Res iskrena hvala vsem, saj brez vas ta teden ne bi bil tako lep in kratkočasen.

Nekaj mnenj udeležencev

Barbara: »Meni je bil tabor zelo všeč. Vesela sem, da sem lahko poskusila snemati in sem lahko opazovala, kako je treba montirati. Videla pa sem tudi, kako se pripravi oddaja. Na tabor sem se prijavila zato, ker bom mogoče na tem področju študirala. Meni je bilo najbolj zanimivo takrat, ko smo bili na radiu Murski val in smo lahko ostali v studiu, ko je potekala oddaja v živo. Upam, da bom imela možnost še za udeležbo na kakšnem taboru.«

Gabus: »Na taboru sem se počutila zelo dobro. Udeležila sem se ga zato, ker me zelo zanimajo mediji. Najbolj všeč mi je bilo, ko sem lahko snemala.

Smešno se mi je zdelo, ko smo šli ven na ulico, da bi tam snemali izjave, saj so se ljudje prestrašili kamere in so zbežali. Tiste, ki so se odločili za intervju, pa smo vprašali, ali vedo, kje je Porabje, kaj tam poznajo in koliko Slovencev živi na Madžarskem. Tudi jaz upam, da bom imela še možnost udeležbe na kakšnem taboru.«

Dijaki GFML: »Zelo smo veseli, da smo se lahko udeležili tega tabora. Bilo je zelo poučno, saj smo delali z zelo zabavno ekipo TV AS, ki jo sestavljajo pravi asi. Spoznali smo se tudi z dekletimi iz Porabja, ki so nas naučila nekaj madžarskih besed, npr.: *kecske, fülhallgató, szeretlek, cigizni, egészségedre, nem tudom, viszlát* itd. V glavnem – tabor je bil zelo zelo super.«

Martina Zakoč

Ekstenzivno sadjarstvo v Porabju

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije ter Razvojna agencija Slovenska krajina sodelujeta tudi v letu 2010. V prejšnjih letih je potekal projekt, ki ga je vodila Razvojna agencija, strokovno vodenje pa so zagotovili svetovalci Kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor, ki je temeljilo na intenzivnem sadjarstvu. Na željo sadjarjev se projekt nadaljuje tudi letos, ampak tokrat zajema že ekstenzivno sadjarstvo. Tako je dobil letošnji projekt naslov Možnosti ekstenzivnega sadjarstva v Porabju 2010. Projekt financira Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS.

15. julija 2010 je bil prvi usklajevalni sestanek v Porabju v Kulturnem in informacijskem centru v Monoštru. Sestanek so se poleg sodelavcev RA Slovenska krajina ter porabskih sadjarjev udeležili tudi Janja Kokolj Prošek ter Vladimir Čeligoj z Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS, mag. Drago Šiftar, generalni konzul RS v Monoštru, in mag. Zlatka Gutman Kobal, ki je zastopala Kmetijsko-gozdarski zavod Maribor.

Pogovor je potekal o časovnem planu projekta. V programu leta 2010 bodo sadjarje v delavnicah izobrazili za oskrbo ter sajenje travniških sadovnjakov in vzgojo sadnih sadik. Izobraževanje bo potekalo s pomočjo slovenskih zunanjih svetovalcev, Razvojna agencija pa bo zagotovila pogoje za izvedbo delavnic. V okviru strokovne ekskurzije si bodo porabski sadjarji ogledali sadne drevesnice v Sloveniji in stare sadovnjake na avstrijskem Koroškem, kjer se bodo udeležili strokovne predstavitve starih sort jablan. Sadjarji iz Porabja se bodo oktobra tudi sami predstavili s svojimi pridelki in izdelki.

Andreja Kovač, vodja Razvojne agencije Slovenska krajina, je povedala, da namerava RA v letu 2010 kot partnerica prijaviti projekt na drugi javni razpis Čezmejno sodelovanje Slovenija-Madžarska 2007–2013. Projekt bo imel naslov Visokodebelni biseri in bo omogočil razvoj pri pridelavi in predelavi sadja. Osnovni cilj projekta je, da z ustvarjanjem kakovostnega okolja in trajnostnega razvoja Porabja ustvari boljše možnosti za življenje in delo na čezmejnem območju. S projektom bi prišli od ohranitve travniških sadovnjakov do končnih dobrot Porabja in Goričkega.

Viktorija Hanžek

OTROŠKI

PESJI ŽITEK PISA ALBERTA

Albert je pes. Pes z repom, ka nigdar ne enja majütati es pa ta. Albert je pes, ka na sebi dosta farb nosi. Albert je pes, ka laja. Albert je pes, ka grzé samo gda gej. Albert je pes, ka bi ga vsikši človek škeu za svojga meti.

KOTIČEK

ŠTIRGE

Leko bi biu den, kak vsikši drugi den. Pavel bi Alberta gnau kauli po vesi. Gnau bi ga po vesi pa bi se stavila pri Albertovi velki lübezni Alini. Po tejm bi biu Albert najbolje srečen pes na svejti. Na, Alina pa ranč tak najbolje srečna küsica na svejti. Zdaj je vcejlak ovak. Zdaj sta nej samo Albert pa Alina najbolje srečniva na svejti. Kak je eške Pavel srečen. Ja! Pavel zdaj vej. Pavel zdaj vej, ka leko sreča Mišo. Leko sreča Mišo, mlado vertinjo od Aline. Če pa se una njemi tak vidi. Tak se njemi vidi, ka na toum svejti samo eške njou vidi pa nika drugo nej. Pa je tau tó gé, ka je nej tak gizdava kak njena mama. Nej, spoj nej! Vej pa njemi je sama v rokau segnola pa njemi je prajla, ka je una Miša gé. Depa Pavlova sreča bi bila leko eške bole velka pa eške bole srečna sreča. Njegva sreča bi bila bole srečna sreča, če bi un v neka vcejlak gvüšen biu. Pa če bi vedo. Če bi vedo, ka se un Miši tó vidi. Zatoga volo je té den nej takši kak vsikši drugi den. Zatoga volo, ka deta oprvin k Alini. Oprvin po tejm, gda je spozno Mišo. Albert pa Pavel sta čakala, ka se je gizdava mama odpelala z doumi. Tak nagnauk sta bila na pošti-ji pa po najbolje kratkoj pauti pri Alininoj grajki.

Eške prva sta jo vidla, je Albert že zlajo. »Alina, že sam skur pri tebi,« je pravo po pejsko. »Kuman čakam,« je nazaj po pejsko djala Alina. Pa sta se že prdišala skozi grajke pa sta se že zalübeno gledala tó. Pavel je tó gledó. Je gledó, stapo na prste pa vövtégavo šinjek. Je vövtégavo šinjek, samo aj go nin vidi. Samo naj nin vidi Mišo. Brodo si je, ka na toum svejti ranč nega bole lej-poga imena. Depa Miše je nin nej bilou. Sreča njemi je na polonje spadnola. Tau sta Albert pa Alina brž vpamet vzela. Sta vpamet vzela pa si že brodi-la, ka naj napravita. Ka naj naredita, ka Pavlova sreča nede tak na polonje? Ka naj naredita, ka de Pavlova sreča eške bole srečna sreča? Pes je gé čedna stvar. Pa sta tak brž vej-dla, ka trbej napraj-ti. Kak bi pa nej vej-dla, vej je pa pes najboukši človekov pajdaš, ka nej? Tak nagauk sta začnola oba najbolje na glas lajati. Tak na glas, ka je vsikši pes v vesi kcu-j k tomi lajanji stano. Tak se je čülo, kak bi vnoči biu najbolje puni mejsec. Na, pa je Miša tau lajanje tó čüla. Poglednola je tavö. Tam venej pa so bili trgé; njena Alina, na drugoj strani grajke pa Albert pa eške Pavel. Nej ena, nej dva je že tam bila. Albert je tüma ostano, Alina tó,

samo eške drugi psi po vesi so lajali tadale. »Na, koga pa mamó pri nas?« je trno lepou pitala. Pavlova sreča je več nej bila na polonje. Pavlova sreča je gratala eške gnauk bole kusta. Zvün toga pa se njemi je tak vidlo, ka je od Miše glas spopej-vo kak bi angelge popejvali. Gda pa njiva je nüt pozvala, je skur dju-fkati začno od sreče. Tam na kraji trave pred ramom sta se z Mišo dola vsela, Albert pa Alina pa sta se naganjala kauli kiklauf. Tak sta se naganjala, kak bi se oprvin srečala. Miša pa Pavel sta se tó tak pogučavala, kak bi se oprvin srečala. Vej pa je tak bilau tó. Na, tisto, gda sta si v rokau segnola se ne šté. Pa sta tak vsikšo minuto vej-dla vse več eden od drugoga. Čas je brž tamino. Bole, ka prva odideta, kak gizdava mama nazaj pride. Pavlova sreča pa je eške bole kusta gratala, gda je Miša prajla, ka drgauč njive z Alino prideta k Pavli pa k Alberti. Tak je kusta gratala, ka je kakšo sumarijo vedo povedati. Kak tisto, gda je pravo:

»Mi štirge smo rejsan eden lejpi par!«

Miki Roš

Na obisku v 660 let starih Števanovcih

Člani okoljevarstvene civilne organizacije Geo-Environ, ki ima sedež v Szegedu, so po desetih letih zopet obiskali

Novák Kovács in dr. Imre Tóth). Ti so v Števanovcih iskali naravne studence in so jih našli 257. Ugotovili so

so uporabili tudi podatke tistih otrok, ki so se rodili leta 1999, zato so se srečanja udeležili vsi štirje, in sicer Kristóf, Szilárd, Dorina in Vanessa. Slavljenci so dobili skromno darilo in se odločili, da se bodo srečevali tudi v prihodnje.

Na prijetnem srečanju so bili sedanja ravnateljica pa tudi nekdanji ravnatelj, učitelji in nekaj staršev. Po srečanju so geografi na povabilo direktorja Narodnega parka Órség obiskali še Muzej mejne straže v Števanovcih. Naslednje srečanje bo čez eno leto, ob 125. obletnici rojstva Avgusta Pavla.

Dr. Imre Tóth,
predsednik
organizacije

Števanovce. Organizacijo so pred več kot dvajsetimi leti ustanovili študenti geografije na Filozofski fakulteti v Szegedu (Tamás B u d a y, Z s o l t

tudi, da iz 65 večjih studenc na dan odteče 115 litrov neporabljene pitne vode. Učitelji geografije so za Števanovčane napisali in izdali 50-stranski lokalnozgodovinski zvezek z naslovom 650 let Števanovcev. V majhni izdaji

Lipa
HOTEL • RESTAVRÁCIJA

Monošter - Szentgotthárd
Gárdonyi u. 1.

Tel.: (+36)94/383-060
E-mail: info@lipahotel.hu
www.lipahotel.hu

Ne pozabite pogledniti!
Vpogled - magazin Porabja
Bepillantó -
A Rába-vidék magazinja
Na ogled je vsakši torek ob
18.30 vöri na Gotthárd TV
Ponovitvi: ob petkaj ob 20. vöri,
ob nedelaj v 13.30 vöri

www.porabje.hu

MLAŠEČI

